

Afslutningsvis er det altså værd at påpege, at initiativet med midler til en fond ikke ændrer på Danmarks placering internationalt, når det gælder offentlige investeringer i forskning. Det er værd at påpege, at de 16 mia. kr. jo ikke bare er 16 mia. kr., det er jo renterne. Det giver altså en lidt anden størrelsesorden.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Da tre-fire af ordførerne har beskæftiget sig en hel del med de her 16 mia. kr. og afkastet, så vil jeg gerne sige, og det på intet tidspunkt er noget, der hersker tvivl om, nemlig at det er afkastet. Det er fremgået af alt, hvad der er blevet sagt lige fra offentliggørelsen på Havreholm og i hele den debat, der har været. Det bliver jeg nødt til at sige, især når nu fru Margrethe Vestager lige som forsøger at insinuere, at vi omgås sandheden lidt lemfældigt. Det er absolut ikke tilfældet.

Men når jeg bliver spurgt om, hvorvidt jeg kan sige, hvor mange penge det vil komme til at betyde, så vil jeg sige til fru Lene Jensen: Nej, det er lidt svært for mig at tilkendegive, hvad rentefoden vil være i de næste 7, 8, 9, 10, 15 år. Derfor er det umuligt at sige i dag.

Men jeg vil gerne som parallel hertil sige, at her taler vi altså om, at vi akkumuleret når op på 16 mia. kr. Det er altså ganske mange penge også selv med det meget lave renteniveau, som vi har i dag. Og hvis man skulle drage nogle sammenligninger, som trods alt måtte mane lidt til eftertanke, er der jo Grundforskningsfonden, som kun var på de her blot 2 mia. kr. Og når man ser det i forlængelse af det, hr. Jesper Langballe var inde på, så er det jo ganske imponerende resultater, man har fået ud af afkastet af 2 mia. kr. Så i det lys vil jeg godt sige, at jeg altså ser ganske store perspektiver i en fond, hvor det er på 16 mia. kr.

Jeg kan godt regne ud, hvad det vil løbe op i, hvis rentefoden er, som den er i dag, og så kan jeg også begynde at sige, hvor meget det så betyder i relation til Barcelonamålsætningen. Og der må jeg sige: Det rækker selvfølgelig ikke. Det har vi heller ikke på noget tidspunkt sagt. Vi har sagt, at det er et supplement. Og jeg vil gerne sige, at det er regeringens klare målsætning, at vi hvert eneste år skal komme med nye ting, som kan være med til, at vi ikke bare når Barcelona, for jeg må tilstå – der er jeg på linje med det, som et par af ordførerne har sagt – at det jo i sig selv ikke er interessant. Det er jo ikke af hensyn til Barcelona, det er jo ikke af hensyn til EU, og det er ikke af hensyn til alle statistikere, at det er

godt, vi når en eller anden procentdel af BNP. I parentes bemærket til fru Anne Grete Holmsgaard: Det er uændret 1 pct. i forhold til alt det, vi har diskuteret. Hvis jeg har udtrykt mig anderledes, var det i hvert fald utilsigtet.

Kl. 12.40

Men det, der er interessant, er altså, hvordan og hvorledes vi får skaffet flest mulige midler, og hvordan og hvorledes vi får mest muligt ud af disse midler. Det må være det helt centrale. Der kan jeg så ikke lade være med at sige direkte til fru Lene Jensen, at det dog er utroligt at skulle høre på, at de over 7 mia. kr., som fru Lene Jensen selv har været med til at stemme hjem på finansloven, åbenbart skulle være forsvundet ud i den blå luft. Jamen hvor er de ellers henne, hvis fru Lene Jensen siger, at det er så og så skidt, og at regeringen ikke har gjort noget som helst? De må da optræde et eller andet sted.

Sagt til fru Lene Jensen: De optræder på finansloven i de huller, som den tidligere regering efterlod. Og nu gider jeg ikke at høre på det mere for at være meget kontant, for jeg både hører og læser om, at den her regering ikke gør noget som helst. Vi har fyldt de huller, som den tidligere regering efterlod. Det er sket for over 7 mia. kr., og det kan også dokumenteres, for jeg var jo fuldstændig klar over, at det også i dag skulle bruges. Derfor har jeg kigget på SR-regeringens finanslov 2001, hvor der i perioden frem til 2004, altså i overslagsårene, var budgetteret med et direkte fald i forskningsbevillingerne på 2,7 mia. kr.

Det er da utroligt at skulle stå og høre på, at den her regering ikke gør noget som helst, og at det går så og så skidt, og at vi ikke bevæger os i den rigtige retning. Der er stadig væk lang vej, og jeg må sige til fru Margrethe Vestager: Jeg erkender, at det stadig væk er en stor opgave, der forestår. Men med den hast, der har været de 2 første år, de 3 første år snart, så bevæger vi os klart i den rigtige retning, også hvis vi skal tage fru Anne Grete Holmsgaards bemærkning til indtægt, nemlig at der skal op mod 1 mia. kr. mere pr. år. De første 2 år har vi altså skaffet 7,3 mia. kr. Det er på 2 finansår, selvfølgelig også overslagsårene, fordi vi skulle have fyldt de huller ud, som den tidligere regering havde efterladt.

Men det må da trods alt give et indtryk af, at den her regering godt vil bevæge sig hen imod det mål, som vi jo ganske rigtigt, hvilket alle otte ordførere var inde på, gerne vil nå igen. Ikke af hensyn til alle andre end os selv, men fordi det